

25.6.58, יום ד'

ועידת המגבית (עשרים שנים לקיומה בארה"ב) מסתגמת הערב. עלי לחופיע
שם. הישיבה נחקיימה באמפיטיאטרון, של האוניברסיטה.

בא אצלי וורבורג ובנו דוד - בן חמשה עשר. אמו גויה ולפי הפה"ם
אינו יהודי... ורבורג מתפעל מכל מה שראה; שאלתי את בנו (שמו דויד) אם
יבוא חנה לבלות כמה חרשים באחד הקבוצים בנגב. הבטיחני לעשות זאת.

~ אח"כ משלח של ארבע מראשי המגבית - מפילדלפיה ועוד.

- האספה בערבא היתה מוצלחת. רובה ריקודים ושירים של סטודנטים
ומקהלת גדנע. אסף נאם קצרות. ורבורג ניהל את המסיבה בהרבה חומור ורוח
טובה. גם אני דיברתי קצרות - בעברית על ערך המגבית - ובאנגלית על המדינה
והתפוצות. בסוף נאם ורבורג - ארוכות.

הישיבה נסתיימה באחת עשרה וחצי, ומיד ירדתי לה"א.

26.6.58, יום ה'

בבוקר ישיבה חמטה. שיחה עם חיים על יחסי חברים. אמרתי לו כי אמנם
לא יתכן צבא בלי פקודה ומשמעת, אבל יש לרכוש דעה החברים ולשכנע אותם אם
רק אפשר.

עלי לשוחח גם עם צור, והזמנתי אותו אלי למחרת.